

היליון מס' 1736 * כ"ח באדר תשס"א 23 במרץ 2001

באנגלית זה נשמע יותר טוב:
NOTHING FOR NOTHING
ובעברית זה נשמע פחות טוב,
אבל לא פחות נכון:
לתת כלום,
פירושו -
לקבל כלום

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

העמוד הפותח

שבוע נפלא לכל קוראינו הנאמנים.

בחוץ מזג אוויר אביבי, המשרה מצב רוח טוב -
על פי רוב, ואני מקווה כי המצב הפוליטי והחוב
לא יהרסו את האיש הקטן ברחוב.

ולאחר שמך פייטנות, נגלה לכם שהשבוע בעלון, אריק מדבר על דמוגרפיה, די-לגיטימציה
ודיס-אורגניזציה ומה שביניהם, שריטה מעדכנת אותנו לגבי ההתקדמות בנושא מודל ההתפרנסות,
רחל א' מספרת לנו מסיפורי הכפר הקטן, (ספור עם מוסר השכל חשוב).
מיכל ד' מציירת לנו את ה'מגילה' מנקודת הראות של ילדי הגן,
תפריט ה'סדר' כבר מתפרסם, ולסיום הודעה לגבי חיסון חיות בר נגד כלבת.

זהו זה להפעם, הכתבות הן הפעם בטעם,
השנה כבר לא נשמע עוד רעם,
העיקר שנעבור הכל בכיף ולא בזעם.

שבת שלווה ומקסימה
דליה - בשם המערכת

ימי הולדת

25/3	נטע אלמן - בת 80 לי קפלן
27/3	רחל אבידור דותן מעין אורי פרנק-שושני (נכדה)
28/3	בטי עדר ענת ניצן (נכדה) נריה אגם אייל איסטון (נכד) הראל מרום
29/3	ג'אק בן נתן צפורה סמברג - בת 70 ניל שרקי שונטל בסו קירי איסטון (נכדה)
30/3	פנינה גולן צילה בן-רשף
31/3	טרי לפינה דליה בוסקילה אילה אדלשטיין פלא בן-דוד

ימי נישואין

25/3	ריבה וג'אק בן נתן
27/3	רותי וגדי עמית שושנה ולני יודאיקין
29/3	בת שבע ומרקי מרקוסון
30/3	סנדרה ונאור מסר

פרורים מהשולחן

- יש עונה לנדידת ציפורים ויש עונה לפריחת הפרחים, יש עונה לבריכה וים ויש עונה לטיולים שנתיים. זה היה השבוע. גם הילדים מבית ספר "עמק החולה" וגם הילדים מ"מבוא הגליל" ארזו את תיקיהם ויצאו כל כיתה למסע אחר. את הרשמים יאספו ויספרו אוספי הפרורים בשבוע הבא.
- שהיא כן ונדב עמית עשו זאת. ביום ראשון עברו בבקו"מ והשתחררו באופן רשמי משורות צה"ל. בהצלחה באזרחות.
- בימים הקרובים נפרד מ"חתיכת היסטוריה": משרד השיכון הוציא צו הריסה לשני הבתים

- הראשונים ממזרח לחדר האוכל ולבית נוסף ליד גן-רימון בטענה שאלה לא ראויים למגורים מבחינה בטיחותית.
- משפחת שטיינר ממליצה בחום על טיול לבריכה - המקום שורק צפרדעים שהביאו לעולם ראשנים בהמוניהם - כדאי לבקר ולראות.
 - לפני שבוע נפרדו ילדי גן שקד מהגננת טל (מעמיעד) שהחליטה לעזוב. יש כבר מהגעים עם גננת שתחליף אותה.
 - איריס וולפין עוזבת את ניהול הגיל הרך לטובת הוראת האנגלית. בימים אלה יצא מכרד לתפקיד פרטים בלוחות המודעות.
 - בלינה הכפרית ליד המשרד, נפתחה קפיטריה, היכולה להכיל עד עשרים איש. שם אוכלים אורחי הלינה את ארוחות הבוקר. לאחר שידעה הלינה הכפרית ימים קשים וחדרים ריקים - התמלאה שם התפוסה והמלאכה רבה.
 - עדיה שרקי הגיעה לביקור מולדת מארצות הברית-קנדה. היא הוזמנה ארצה ע"י "קלאב-מד" אכזיב, שם תשהה ותעבוד כשף-קונדיטורית.
 - ולסיום "פנינה" מגן רימון:
- מיכל: "למה צריכים בול על מכתבים?"
 גפן (קולינס): "כדי שזה יגיע בול למקום שרוצים".

שבת שלום - מיכל דדוש

בינינו לבין עצמנו

דמוגרפיה, די-לגיטימציה, דיס-אורגניזציה

בתקופת העלייה השנייה, כשחלק מחברי מפלגות הפועלים עדיין התלבט בין יידיש לעברית, דיברו על עריכת 'מיטינג' בו תהיה 'דיסקוסיה' על השאלות הבוערות של אותם הימים. אנחנו, אחרי רק חמישים שנה בארץ, אבותינו מוקסמים מן הלוועזית ומדברים על מציאת פתרון לבעיות הדמוגרפיות של אזורנו (קרי 600 נפשות בכפר הנשיא כנגד 6000 נפשות בטובא-זנגריה) באמצעות הקמת שכונה צמודה מחוץ לגדר הקיבוץ, שותפות עם אלה שיהגרו בה ברשות מוניציפלית משותפת ולעזאזל עם קליטת בנים או משפחות שרוצות לחיות ביישוב שוויוני-שיתופי. המילים בלוועזית רק זורות חול בעינינו כי איש לא נתן את דעתו לאפשרות שכמה משפחות טובות ואמידות מטובא-זנגריה תבקשנה לרכוש בית בשכונה החדשה. ואם נסרב להענות לבקשות אלו, מי בטוח איך יכריע בית המשפט אם תוגש תביעה על אפליית אזרחים ישראלים על היותם מוסלמים. נראה לנו שכמו התחנה ההידרו-אלקטרית שהיתה אמורה להזרים לנו חצי מיליון ש"ח רווח כל שנה, השכונה החדשה שמתמהמהת להבנות, תהרום לנו רק בעיות ולא תעשיר אותנו. אצלנו ה'סימון' וה'יהיה בסדר' עדיין מבלבלים את המוחות.

כשרצים אנשי החזון שחותרים ל'קיבוץ חדש' לעשות די-לגיטימציה (הפחתת ערכו של מה שהיה פעם), הם מדברים בנוסח "עכשיו הולכים לעבוד ולא הולכים לעבודה מבלי לעשות כלום כמו בקיבוץ של פעם".

או "לעזאזל עם הפרדיטים, עכשיו כל אחד צריך לפרנס את משפחתו." או "לא היה שוויון בקיבוץ של פעם, מודל 'רשת הביטחון' הוא שיא השוויון" (בעצם מבלבלים אותנו כי כיצד יכול קפיטליזם להיות שוויוני?)

והדיס-אורגניזציה (קרי ארגון לקוי) מתבטאת במנגנון שלא מתפקד או שלא קיים. אין ועדת הצעות, (מי אומר שזה תפקידו של רכז משאבי אנוש חיצוני להקים ועדה זו?), ואין ועדת קליטה ומה שנשאר מועדת הבנים הוא גוף לא יעיל. הארגון שמכרו לנו - מהגרים שבראשם רכזי מהגרים - אמרו שלא ייבדק תפקודו אלא בתום שנתיים. אם כן הגיע הזמן לחסל את המנגנון הקיים על נייר - מועצת חברים, הפרדה פיקטיבית של המשק מן החברה, רכזי מהגרים שמשרותיהם הצטמצמו ליום או יומיים בשבוע - ולארגן את חיינו על בסיס התנדבות.

המקרה של הצבעה חוזרת על קליטת משפחה, מבליט את חוסר המעש של המזכירות וכל מי שטיפל או שלא טיפל במשפחה צעירה שביקשה להיקלט אצלנו: אין ועדת קליטה, ועדת בנים??? לא היו עוזרי קליטה צמודי התוצאה - עלבון. אילו היה אחד מאלה שהצביעו נגד קבלת המשפחה באספה השנייה -

דיינו. אבל שתקו ולא הגיע אחד לרפואה.
רצינו לספר לכם סיפור - כולו חיובי - ולא הספקנו. בפעם הבאה.

שבת שלום - **אריק א'**

נזכור את יקירנו

ד' בניסן תשל"ח (1978) - אברהם (איבי) שוורצמן
ד' בניסן תשנ"ה (1995) - מר' ג'אק ינטיס
ה' בניסן תשנ"ג (1993) - ג'ין ווטרמן
ז' בניסן תשל"ו (1976) - גב' הטי דיוויס
ז' בניסן תשמ"ג (1983) - גב' אסתר שטיינהאור

מודל התפרנסות - "רשת בטחון" - עדכון

חברים בוודאי שואלים את עצמם מה קורה עם הרעיון הזה, במיוחד כאשר אנחנו מתקרבים לאפריל 2001 ועלינו לחזור לאסיפה לדון בהמשך השינויים.

מודל "רשת ביטחון" הינו מודל ניהול תקציב הקהילה, המבוסס בעיקרו על הכנסות הפרט מעבודתו (או שווה עבודה).

במודל זה כל ההכנסות של החברים מעבודתם (כולל קצבאות, תמלוגים והטבות סוציאליות) משויכים באופן ישיר לתקציבו של החבר ולמשפחתו.

מתוך הכנסות אלה משלם החבר מיסים, והם מהווים את תקציב הקהילה.

מה זה אומר?

החבר משלם לקהילה ממשכורתו (או שווה משכורת) שני סוגי מס:
1. אגרת הקהילה: עבור שירותים מוניציפליים המסופקים לו על ידי הקהילה, כגון: מים, ביוב, נוי, אשפה, ועוד.
מס זה הוא סכום חודשי קבוע שווה לכל נפש. בכל שנה מחדש, אסיפת הקיבוץ תקבע את רמת השירותים הרצויים על ידי החברים ושהקהילה מתחייבת לספק, ובהתאם לזה יהיה גובה המס.

2. מס פרוגרסיבי: משמש לקיום חיי הקהילה והוא הביטוי לערבות ההדדית.

מס זה יגבה באופן פרוגרסיבי, אחוז מההכנסה של הפרט, מי שיש לו משכורת גבוהה יותר ישלם מס גבוה יותר.

מס זה יממן סעיפים כמו תשתיות, השכלת חברים, חינוך, בריאות, ועודם. גובה מס זה דומה ביסודו למבנה מס הכנסה במדינה. (מס מדורג).

עד כאן עקרונות המודל. ואם זה כל כך פשוט אז למה אנחנו מתעכבים???

הצוות הכלכלי אורי א', קולין פ', ברוך כ', גדי ע', תמיר ש', שאולה א' מעין פ', צביה כן, ג'קי ע', אחראי להכנת המודל מבחינה כלכלית.

הצוות מנסה בקפדנות רבה לבדוק, לשקול ולהבטיח איתנות של כל מרכיבי התוכנית, כדי שלא יוצר מצב שההצעה תהיה מפתה אבל לא רלוונטית מבחינה תקציבית.

חלק מהשאלות שהצוות שאל היו:

איך נבטיח שמשפחות ברוכות ילדים יוכלו לשלם עבור פעילויות חינוך בכמות הרצויה להם??
איך נבטיח שחברים "יחידים" ימשיכו לקבל הטבות תקציביות כמו שתמיד עשינו??
איך נבטיח את ההכנסות של הפנסיונרים שיהיו בנפרד כך שלא יהיו לעול על הצעירים??
מה יהיה מינימום המיסים שנצטרך לגבות מהחברים כדי לקיים קהילה כמו שיש לנו היום??

העובדה שהקהילה משלמת 1,400,000 ש"ח עבור חובות של כפר הנשיא (ודבר זה יימשך לפחות מספר שנים), מקשה מאוד.

ובכל זאת, חברי כפר הנשיא תמיד ידעו להתמודד וגם הפעם נצליח.

אז מה קורה?

הצוות הכלכלי בודק ברגע זה, את השפעת המודל על כל משפחה ומשפחה עם הצרכים המיוחדים שלה.

אנו מקווים להיות מוכנים תוך שבוע עד 10 ימים עם מסגרת ראשונית.

תוצאות בדיקה זו ומרכיב המודל יגיעו לצוות המורחב מיד עם סיום הבדיקה.

הצוות המורחב יצטרך לתת את הדעת על כל הסעיפים שיועלו. הערותיהם יחזרו לצוות הכלכלי שעובד יד ביד עם ברית פיקוח. (אורן מבצע את כל הבדיקות).
מיד לאחר מכן נוכל להתייעץ עם חברים, נזמין קבוצות של משפחות, כך שכל אחד ואחד יוכל לשקול את כדאיות המודל לפני שנביא את ההצעה הסופית לאישור האסיפה.

רשמה: **שריטה**

חיסון שועלים ותנים נגד כלבת

בין התאריכים 29-13 במרץ, השועלים והתנים יתחסנו ע"י אכילת הפיתיונות המכילים תרכיב. במהלך שבועיים, יבוצע פיזור פיתיונות ממטוס קל וממסוק בשטחים הפתוחים שמחוץ לקיבוץ. הפיתיונות גודלם כגודל קופסת גפרורים וצבעם חום. הם מכילים תרכיב כנגד כלבת וחומר לסימון בעלי החיים האוכלים אותם. למרות שאין סכנה כלשהי, יש להימנע מלגעת בהם, בעיקר חשוב להקפיד שילדים קטנים לא יאספו אותם ולא יטפלו בהם.

ד"ר יוסף המרשלג - מנהל לשכה וטרינרית - ק"ש

תודה

רות נאי רוצה להודות מקרב לב לכל החברים המתעניינים בשלומה. הכל בסדר, מרגישה טוב ונתראה בקרוב.

חן, חן - רות והמשפחה

מענף המזון

חברים שמעוננים לעבוד בליל הסדר בתשלום, מזמנים לשים פתק בת.ד שלי או להתקשר אלי הביתה - 4536 (אפשר להשאיר הודעה במענה הקולי).
אבלין

ממועדון הזהב

אנו חוגגים את ימי ההולדת של:

חיימקה - בן 80

שאול - בן 80

אדם - בן 80

נטע - בת 80

צפורה - בת 70

במועדון החברים ביום שישי 23.3.01 בשעה 10:00

מזל טוב, הרבה בריאות ואושר - **הלין**

מסיפורי הכפר הקטן

ב-6-1965 בהיותי בת 2-41, אחרי 15 שנות עבודה בגן כמטפלת וגננת ללא ימי עיון, קורסים וכו', חוץ מקורס של 10 ימים והסתכלות בת יומיים, שלאחר מכן עבדתי כגננת לתקופה של 4 שנים. אחרי יומיים

הסתכלות בקב. אפיקים אצל מורה לתנועה, עבדתי שנתיים כמורה לתנועה בכתות א' ו-ב', אריק ארנברג היה בא במיוחד מהמפעל לנגן בפסנתר ואני הייתי מעבירה שעור בריתמיקה כפי שקראו לזה אז. אחרי שריכזתי וישבתי בועדת החינוך, אחרי שהייתי מרכזת חברת ילדים, אחרי קורס של שבועיים ויום הסתכלות אצל מורה לאולפן, לימדתי 4 מחזורים של האולפן, אחרי ואחרי ואחרי, החלטתי שהגיע זמן לצאת ללמוד את המקצוע שעבדתי בו רב שנות עבודתי בקבוק, מקצוע החינוך ובמיוחד חינוך מיוחד.

אז לא הייתה ועדת השתלמות וניגשתי לועדת הגיל הרך ובקשתי ללמודים מטעמם. הקשיבו, הזדהו ומסרו לי שמטעמם לומדת בת משק בקורס לגננות ואין תקציב ללמוד נוסף. משם ניגשתי לועדת בית הספר ובתקלתי באותו סיפור. ניגשתי לועדת חברה. מרכז הועדה הקשיב והלך לברר אצל מנהל תיכון בכפר בלום אם אדם בגילי מסוגל עוד ללמוד. הוא חזר אלי עם תשובה שלילית ולצערו לא היה מוכן לתמוך בבקשתי. לא נואשתי ופניתי למזכירה עם בקשה ללמודים אישיים וניהלתי מאבק עד אשר כעבור שנתיים הביאו את העניין לאספה. אגב במשך השנתיים האלה עבדתי חלקית כמורת עזר במיוחד לילדי קליטה בבית ספר כפר הנשיא.

מתישהו ב-8-1967 התקיימה אסיפה. סדרן העבודה שהיה גם מרכז ועדת העבודה התנגד אך אחרי וכוח סוער וארוך נכנע אך הציע שכתנאי ליציאתי ללמודים יהיה רשום בפרוטוקול שבחזרתי מהלמודים לא אבקש ולא אדרוש לעבוד במקצוע.

נשמע מצחיק, לא? סיימתי את לימודי כמורה מוסמכת לחינוך מיוחד וכעבור מספר שנים קבלתי הסמכה כמורה בכירה. בגלל גודל בית הספר קבלתי תקן של חצי משרה, כאשר ברור שעבודתי הרבה מעל. כנהוג אז, אף פעם לא ידעתי מהי משכורת כי היא נכנסה ישר לקופת הקבוצה.

ב-1984 כשהגעתי לגיל 60, פניתי ביזמתי למשרד החינוך בענייני הפנסיה שלי, להפתעתי קבלתי מכתב ממשרד החינוך שאיני זכאית לפנסיה מכיוון שמעסיקי - הקבוצה, לא הפרישו ממשכורת את הסכום הנדרש לקבלת פנסיה, אך אם ישלמו סכום מסוים, שלא היה מי יודע גבוה אתחיל לקבל את הפנסיה. עם מכתב זה ניגשתי להנהלת החשבונות ומשם קבלתי את התגובה. "אה, לא כדאי, עזבי את זה". כחברת קבוצה צייתנית אכן כך עשיתי וכך עברו כ-15-16 שנים ללא קבלת פנסיה אפילו שהיא קטנה ובכל זאת עם השנים גודלת וכוללת מני הטבות. נכון הוא שפנסיה של משרה חלקית בטוח לא מגיעה למיליוני שקלים אך סתם לזרוק 17 שנות פנסיה כאשר יש מורים ותיקים עם ותק הרבה יותר ממני אשר עבדו במשרה מלאה אך בגלל התקן לא מקבלים אף אגורה, נראה לי כספור "הלם". לפני כשלוש שנים פנה אלי מיכאל כהן ז"ל וכששמע את הסיפור הנ"ל הפנה אותי לע"ד בתק"ם שמתעסק בענייני פנסיות. הוא הפנה אותי למשרד החינוך מחוז הצפון. קבלתי טפסים, מילאתי טפסים, עבר זמן והוא התיימש ואמר "עזבי, לא כדאי". מיכאל ז"ל אמר "עזבי, לא כדאי", מקס אמר "עזבי, לא כדאי, לא תקבלי כלום, ואם כן הרי שזה יהיה Peanuts. כמעט שמעתי בקולם אך משום מה התעקשתי. שלוש שנים של אין ספור טלפונים, פקסים ומכתבים כאשר המסר מכל צד היה "לא כדאי". רק סלמה התאמצה ונברה בארכיון הנה"ח ומצאה הוכחה שאכן עבדתי עבור משרד החינוך בבית ספר כפר הנשיא. בסוף 3 השנים והוצאה לא קטנה מכספי שלי הודיעו לי רשמית שאכן אני עומדת לקבל את הפנסיה. אמנם הסכום היה זעום, 378 ש"ח לחודש ו-9000 לשנתיים האחרונות, באמת. Peanuts

נכון, לעומת חוב של מיליוני ש"ח מה זה חשוב שמשנת 1984 נזרקו לרחות סתם כ-100,000 ש"ח. אחד הטפסים שהיה עלי למלא ושנתן לי בכל זאת תקווה היה טופס המבקש לציין לאיזה בנק להעביר את הכסף אם וכאשר אקבל את הפנסיה. לפני שלוש שנים הייתי יותר תמימה מכפי שהנני היום והלכתי ישר לדורית חייט ובקשתי את מספר חשבון הבנק של הקבוצה, כי הרי כך עושים והייתי בטוחה שמזה אקבל 20%. יכולתי בקלות לתת מספר חשבון בנק אחר ואף אחד לא היה יודע או מתעניין כי הרי זה רק Peanuts. בספטמבר נכנסו לקופת הקבוצה 9000 ש"ח על שמי. לא שמעתי אף מילה מאף אחד על פשר הדבר, לא הודיעו לי ולא בקשו הסבר. הדבר הכעיס אותי מאוד והחלטתי להעביר את הפנסיה לחשבוני ולחכות לתגובה. האמת היא שנודע לי רק אחר כך שהכסף נכנס ללא ציון שם ורק לאחר חיפושים מצד הנה"ח, נודע להם שזה נכנס על שמי. גם אז אף אחד לא ניגש אלי, לא הזמין אותי לשיחת הסבר, לא טפח לי על השכם לאמור "כל הכבוד על מאמצייך". אבל סוף, סוף היתה תגובה. קיבלתי מהנה"ח דף, בו מופיע בין פרטים אחרים הסכום של 9,000 ש"ח ובציון שמי. באותו דף בפינה למטה, על דף לחוד, לא "שלום רחל, נא לגשת, רוצים לדבר אתך וכו'", אלא בדיו הלשון - "קיבלנו את הסכום הנ"ל, קיבלת איזה תלוש? מה, מאז לא קיבלת שום דבר, אפילו המילה בברכה לא נמצאה. נכון שתפקיד הנה"ח הוא לאזן את המאזן ולא להתעסק עם רגשות החברים, אך כמו אז כאשר אמרו לי "לא כדאי להתאמץ עבור Peanuts" גם היום המצב לא השתנה. ברור שניגשתי להנה"ח, ברור שהבאתי את התלוש, ברור שהעברתי את הפנסיה חזרה לקיבוצ. מי מטפל במקרים הנ"ל, אולי יש עוד חברים שעם קצת מאמץ והתייחסות של איזה גוף, היו יכולים להכניס לקופה הדלה של קיבוצנו קצת כסף, הרי היום זה הכסף. זה מה שקורה היום בעידן השינוי שבעדו תמכתי ונתתי את קולי.

רחל אבידור

מיכל דדוש

מידי שנה מזמן לנו חג פורים קריאה בסיפור מגילת אסתר. בסיפור חמש דמויות עיקריות שהמפגש ביניהן מביא לדרמה רבת מתח שתחילתה רעה (ליהודים) והסוף טוב (ליהודים). בסיפור יש מלך

שיכור, טיפש ועצלן, מלכה גאה ונחושה, (יש כאלה שיאמרו אולי טיפשה - אולי?). יש את האיש הטוב והחכם ויש את האיש הרע. אל אלה מצטרפת נערה פשוטה, יתומה, יפה טובה וציונית, אשר הופכת למלכה ומסכנת את חייה למען הצלת עמה. עוד בסיפור סירוב פקודה לבעל סמכות - פעם זו המלכה ושתי הממאנת לבוא לפני המלך ומגורשת מהארמון ופעם זה מרדכי המסרב להשתחוות לפני המן וכמעט משלם על כך בחייו. על סירוב הפקודה יש עונש, ושתי מגורשת מהארמון. עונשו של מרדכי - תליה על עץ בגובה חמישים אמה - לא הגיע לידי ביצוע.

בסיפור יש סודות - סודה של אסתר, היותה יהודיה. את הסוד מגלה המלכה בשיא המתח. סוד נוסף הוא סודם של בגתן ותרש המבקשים לשלוח יד במלך. מרדכי חושף את הסוד ומציל את המלך. יש גם צחוק הגורל, כאשר המן, על פי רעיון שלו, צריך להרכיב את שנוא נפשו, מרדכי על הסוס של המלך, בבגדיו של המלך ולהכריז בקול, וזאת בשעה שחשב באותו יום לתלות את מרדכי. בתפאורת הסיפור יש שפע ועושר מעין כמוהו - הרבה אוכל טוב והרבה יין, בגדי מלכות, כלים נאים, שרביטים וכתרים נוצצים משובצים אבנים יקרות. ישנם סריסים, יועצים, סופרים, רצים ומאה עשרים ושבע מדינות.

מה חושבים ילדים בגן על הדמויות ומעשיהן. - סיכום ראיונות שנעשו עם מספר ילדים בני 5.5-6 בגן-רימון.

ושתי - הילדים חושבים שושתי הייתה יפה וחכמה. מלבד ילד אחד שאמר כי ושתי הייתה מכוערת, כי היא לבשה שמלות ואני לא אוהב שמלות. שני ילדים ראו את ושתי כטיפשה אחד הסביר כי היא לא הקשיבה למלך, שהוא קרא לה ואחת הסבירה שהיא קצת טיפשה כי היא איבדה את המלכות. לדעתם ושתי עשתה נכון שלא באה אל המלך כשזה קרא לה. הם מסבירים: זה לא יפה לעזוב את האורחות, שהזמינה באמצע המשתה. מה אמור אחשוורוש לעשות? - הוא היה צריך לבקש ממנה שהיא מסיימת עם המשתה שלה, לבוא אליו. ילדה אחת אמרה כי המלך היה צריך לסלוח לושתי על מה שעשתה. בעניין גירוש ושתי הדעה היא חד-משמעית - אחשוורוש לא היה צריך לגרש אותה מהארמון, כי זה לא יפה לגרש. והיו שאמרו שאסור לגרש מלכות. אחשוורוש - רוב הילדים רואים את אחשוורוש כשמן, יפה וטיפש. טיפש משום שהוא שיכור, הוא מדבר שטויות, כשהוא השתכר הוא עשה דברים שהוא לא מתכוון לעשות. הם חושבים שלא טוב שהמלך שתה יין, זה גרם לו להיות שיכור, לדבר שטויות או סתם לומר דברים. ילדה אחת אמרה שאחשוורוש היה קצת חכם וקצת טיפש. טיפש משום שגרש את ושתי. חכם משום שאפילו שאסתר גילתה למלך שהיא יהודיה הוא לא הרג אותה. המן - יש ילדים הרואים בהמן בן-אדם רשע, מכוער וטיפש. אחת הילדות הסבירה כי המן טיפש כי הוא לא חושב - הוא רוצה להרוג את מי שלא כמוהו. לא כולם צריכים להיות אותו דבר.

עם זאת יש ילדים שחושבים שהמן היה יפה. אחת אומרת יפה וקצת טיפש. טיפש כי הוא היה צריך לשאול את המלך למי הוא רוצה לתת כבוד לפני שהוא נתן את הרעיון. (להלביש את האיש בבגדי מלכות ולהרכיב אותו על הסוס בחוצות העיר). מרדכי - הוא היה יפה וחכם והנימוקים רבים: הוא חכם כי הוא הציל את הדסה במלחמה בירושלים. הוא חכם כי הוא אמר לאסתר לא לגלות שהיא יהודיה. הוא חכם כי הוא גילה למלך שבגתן ותרש רוצים להרוג אותו. אחד הילדים אף הסביר כי חוכמתו באה לו בזכות אסתר בת-דוד, שהייתה חכמה משום שהצליחה לגרום למלך להקשיב לה ואז הוא עשה דבר חכם מאד וזה לתלות את המן. רוב הילדים חושבים שמרדכי לא היה צריך להשתחוות לפני המן, כי הוא יהודי ולכן שני הסברים אחת אמרה שיהודים לא משתחוים. ואחת אמרה כי לא כולם צריכים להשתחוות לפניו. (לפני המן). אסתר - אסתר הייתה יפה, חכמה ונחמדה. חוכמתה התבטאה בכך שלא גילתה למלך את סודם של בגתן ותרש. עוד סיבה כי היא לא שוכחת דברים. מישוהו הסביר שאסתר חכמה כי היא אמרה למלך שהמן רוצה להרוג את העם שלה. וילדה אחרת הסבירה כי אסתר חכמה כי היא ידעה שאסור לבוא אל המלך בלי רשות, לכן היא התלבשה יפה והסתובבה בחצר המלך כדי שהמלך ירצה אותה. אסתר הייתה נחמדה, היא הייתה נחמדה לעם שלה, היה איכפת לה שהיהודים לא ימותו. היא לא פחדה למות. (כאשר סיכנה את עצמה שבאה למלך ללא הזמנה). הסבר נוסף לנחמדה, משום שעשתה מה שהמלך אמר לה.

תפריט לליל הסדר

מנה ראשונה:

גפילטעפיש.

ארטישוק ממולא.

מנה עיקרית:

אורז עם צנובר.

תפוחי אדמה אפויים.

גזר גמדי.

קינח:

מלון ממולא בפירות.

אגס ממולא בפירות.

סלטים:

חסה עם אגוזי מלך.

עגבניות שרי.ג. חצילים.

חמוצים.

שתיה:

מיץ פריגת.

מיץ תפוזים.

מיץ לימון.

יינות:

יין אדום.

יין לבן.

מצות

המחיר:

מבוגר: 32 ש"ח

ילד מעל גיל 6: 27 ש"ח

חג שמח וכשר

המרכולית - הבנת הנקרא

בדו"ח שפורסם ביום שלישי ובהתייחסות ל"חריגה" של המרכולית, לא ידעו לדווח שה"חריגה" בעצם נבעה מזה שבדצמבר, כמו בכל דצמבר, הקטנו את המלאי בכ-30,000 ש"ח. ז.א., שבדצמבר מכרנו לפחות 30,000 ש"ח יותר משקנינו. עקב כך (וכמו כל שנה), מלאנו את המדפים בינואר, וכמו בכל שנה, ינואר הוא חודש חלש מבחינת מכירה, אז מתקבלת תמונה מעוותת. דבר שני - דווח על מזגנים שקנינו (לאחר דחייה של שנתיים) אבל לא צויין שהם נקנו על סמך זה שסיימנו את שנת 2000 בפלוס של 100,000 ש"ח או יותר. נכון שכל עוד לא הפכנו לעסק עדיין, כל הכסף הזה נכנס לבור הגרעון של המשק, אבל אין שום סיבה לחייב אותנו עבור המזגנים ב-2001 כשהם נקנו בשנת 2000 ולא היו לנו השקעות אחרות ב-2000. עוד הערה לגבי המזגנים, במוסדות ניסו לשכנע אותנו לוותר על המזגנים ובתמורה יעלו לנו את השכר - דחינו את ההצעה מכיוון שיש לנו בעיה עם סחורה רגישה בקיץ! בקשה אחת יש לנו למוסדות, לפני פרסום דוחות על מצב ענף, אנא ידעו את הצוות המסויים במה מדובר קודם לכן, במקום שנקרא על זה בדפי מידע יחד עם כל החברים - לא מגיע לנו!!! אחרי שקראתי את הדף הזה עם כל הבשורות המאוד פסימיות, תקוותי היא שכמו במרכולית, גם בענפים ומוסדות אחרים שמוזכרים בדף, הגיעו למסקנות מוטעות!

הערה אחרונה מתייחסת לדמי עמלה שענפים משלמים עכשיו עבור השירות של הנה"ח. במרכולית, אנו משלמים 1,500 ש"ח לחודש עבור השירות הזה - שווה לבין שליש לחצי משרה לחודש רק עבורנו!

להתראות במרכולית - ארווין

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

<http://www.kfar-hanassi.org.il>

"Support your traffic police - Drive really fast"